אָבָא דָנִי אָבָא דָנִי

דָנִי אָבָא דָנִי אָבָא

דָנִי דָנִי אָבָא אָבָא

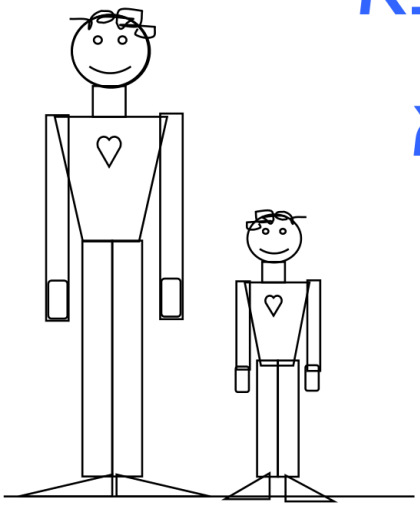

1. מקריאים לילד את המילים, וגם את הציורים. עוקבים באצבע אחר ההקראה.
2. מבקשים מהילד לאתר את כל המקומות שבהן כתובות המילים "דני" ו"אבא.
3. מבקשים מהילד "לקרוא" לבד. "קוראים" גם את הציורים של אבא ודני.
4. דנים בהבדל בין שפת הציורים לבין השפה שלנו. בשפת הציורים צריך ציור לכל מילה, זה הרבה ציורים, ולא תמיד יבינו מה התכוונו לומר בציור שלנו. מה "כתוב" בציור שלמטה? נסו לכתוב סיפור בשפת הציורים. האם מבינים למה התכוונתם?
הסינים כותבים בשפת הציורים, ויש להם יותר מ- 7,000 סימנים שונים. סינים רבים לא זוכרים את הסימנים ואינם יודעים לקרוא.
5. בשפה שלנו יש מעט מאוד סימנים, 22 אותיות ו6 קבוצות של סימני ניקוד, שבעזרתם אפשר לכתוב את כל המילים שבשפה שלנו.
כל אות אומרת את הצליל שבהתחלת השם שלה: בית אומרת בָּ, גימל אומרת גָ. הניקוד הוא קוים ונקודות ליד ומתחת לאות. הניקוד קובע איך האות תגיד את הצליל שלה: אלף יכולה להגיד אָ, אִי, אוּ, בית יכולה להגיד בַּ, בּוֹ, בֵּ – לפי הניקוד שלה.
6. הערה: האלף שבתחילת המילה אבא מנוקדת בקמץ לצורך הלימוד, עד שנלמד את סימן הפתח.

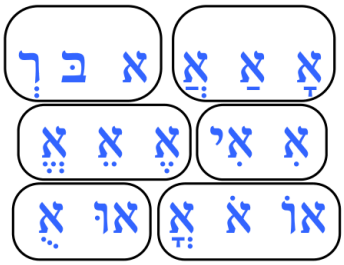

אבגדה וזחטי

כלמנסע
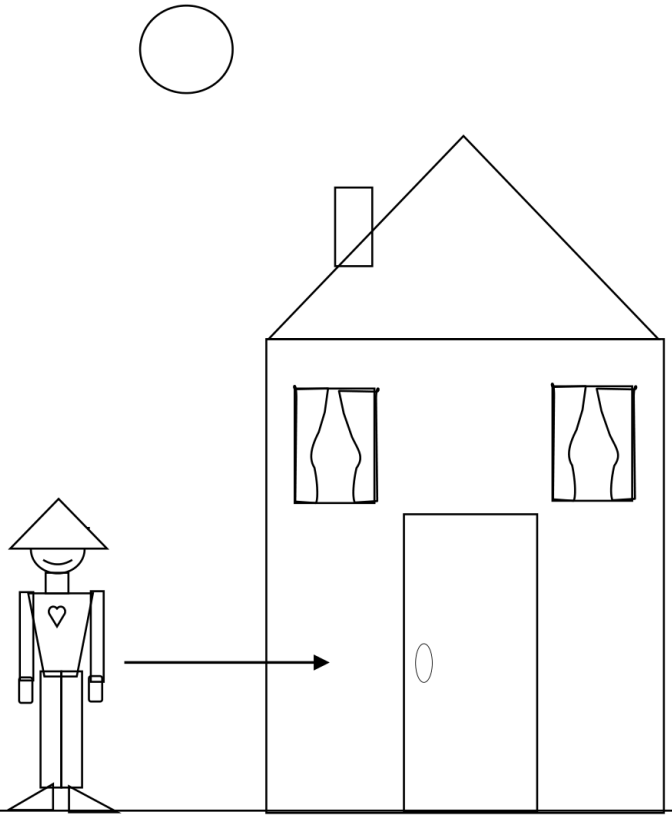
פצ קרשת